

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/184/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714216039
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714216039.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci navrhovateľa P. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX S., štátny občan SR proti odporcovi POHOTOVOSŤ s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598 o zaplatenie 321,95 € s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 312 € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Zvolen súdny poplatok vo výške 18,50 € v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 18.11.2014 bol na tunajší súd doručený návrh navrhovateľa zo dňa 13.11.2014, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 321,95 € a súdne poplatky. Svoj návrh zdôvodnil tým, že dňa 19.12.2008 so spoločnosťou odporcu uzavrel úverovú zmluvu č. 6780136 na sumu 40.000 Sk t.j. 1.616,41 € aj s príslušenstvom. Zmluvu podpísal a obdržal šek na 808,21 €, ktorú mal zaplatiť 21.1.2009. Vzhľadom k tomu, že nemohol zohnať robotu, úver včas nezaplatil. Keďže dlžnú sumu nezaplatil ani do 31.3.2009 bola mu doúčtovaná zmluvná pokuta 321,95 €, aj keď táto nebola pri podpisovaní zmluvy dohodnutá, bola len uvedená vo všeobecných podmienkach úverovej zmluvy. Vyjadril názor, že zmluvná pokuta mala byť konkrétne dohodnutá a podpísaná pri podpise zmluvy a nielen uvedená vo všeobecných podmienkach úverovej zmluvy a z tohto dôvodu je doúčtovanie pokuty nad rámec úverovej zmluvy a preto žiadal o jej vrátenie. V období do 11.6.2011 spoločnosť POHOTOVOSŤ celkovo uhradil sumu 1960 €. V súčasnosti prebieha v danej veci súdny spor vedený na tunajšom súde pod sp.zn. 17C 213/2013 kde spoločnosť CD Consulting s.r.o., ktorej POHOTOVOSŤ s.r.o. postúpila pohľadávku na vymáhanie vo výške 0,41 € s prísl. Odporcu vyzval listami zo dňa 25.6.a 29.7.2014 na vrátenie neoprávnene vyúčtovanej takzvanej zmluvnej pokuty, čo odporca odmietol odvolávajúc sa na všeobecné podmienky úverovej zmluvy.

Dňa 5.2.2015 bola na tunajší súd doručená námietka miestnej nepríslušnosti zo dňa 4.2.2015 podaná odporcom, ktorou žiadal, aby bola vec postúpená miestne príslušnému súdu a to Okresnému súdu Bratislava I a k predmetu sporu sa vyjadria až následne.

O tejto námietke odporcu súd rozhodol uznesením zo dňa 26.02.2015 sp.zn.10C 184/2014-28, keď súd túto námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Zvolen vznesenú odporcom zamietol z dôvodov, ktoré podrobne špecifikoval v odôvodnení predmetného uznesenia.

Súd nariadil vo veci pojednávajúce na deň 2.3.2015 s tým, že na toto pojednávajúce sa dostavil navrhovateľ, ktorý mal doručenie predvolania vykázané riadne a včas. Nedostavil sa odporca, ktorý mal tiež doručenie predvolania vykázané riadne a včas. V čase pojednávajúce súd nemal v spise založené ospravedlnenie neúčasti odporcu na pojednávajúce a žiadosť o odročenie pojednávajúce zo dňa 27.2.2015, ktoré bolo na tunajší súd doručené dňa 2.3.2015 o 7:30 hod. V tomto podaní odporca ospravedlnil svoju neúčasť na predmetnom pojednávajúce z dôvodu, že podal námietku miestnej nepríslušnosti, o ktorej nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté. Z tohto dôvodu žiadal o odročenie termínu pojednávajúce. Súd postupoval podľa ustanovenia § 101 ods.2 O.s.p. a vec na tomto pojednávajúce prejednal a rozhodol.

Súd na pojednávajúce vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, a tiež vykonal listinné dôkazy, ktoré označil navrhovateľ, a ktorých fotokópie priložil k návrhu, resp. doložil v priebehu konania, a tiež tie ktoré si vyžiadal súd z úradnej moci a to : výzvu zo dňa 24.6.2014 z čl.4, predžalobnú výzvu zo dňa 29.7.2014 z čl.5, poštové podacie lístky z čl.6-7 vrátane originálov podacích lístkov z prílohovej obálky na čl.7a, vyjadrenie zo dňa 22.8.2014 z čl.8-9, vyjadrenie zo dňa 1.7.2014 z čl.10-11, uznesenie OR PZ Bratislava I zo dňa 25.7.2014 z čl.24-25, zmluvu o úvere zo dňa 19.12.2008 z čl.27a a oboznámil sa s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu I7C 213/2013 vrátane pripojeného vyšetrovacieho spisu OR PZ Zvolen ÚJKP č.spisu ČVS: ORP-664/OEK-ZV-2009, pričom zistil tento skutkový stav.

Z výzvy na vrátenie neoprávnené účtovanej pokuty zo dňa 24.6.2014 a predžalobnej výzvy na úhradu neoprávnené vyúčtovanej pokuty zo dňa 29.7.2014 súd zistil, že ich adresoval navrhovateľ odporcovi, v ktorých spoločnosť odporcu vyzval na vrátenie zaplatenej pokuty v sume 321,95 € z dôvodu, že pokuta nebola zmluvne dohodnutá a jej uplatnenie je nad rámec zmluvy o úvere. Trval na tom, že zmluvné podmienky a všeobecné podmienky poskytnutia úveru nie sú totožné s tým, že o zmluvné podmienky sa jedná len vtedy, ak boli dohodnuté zmluvne a sú potvrdené podpisom zúčastnených strán. Požadovaná suma 321,95 € má pozostávať z dvoch položiek a to sumy 312 € a sumy 9,95 €, čo sa zhoduje so sankciami odporcu, ktoré sú nad rámec úverovej zmluvy.

Z poštových podacích lístkov zo dňa 25.6.2014, resp. 29.7.2014 súd zistil, že ako odosielateľ je na nich uvedený navrhovateľ, ako adresát odporca, keď v týchto dňoch boli zásielky prevzaté na poštovú prepravu, ako doporučené listy prvej triedy, resp. druhej triedy (súd konštatuje, že fotokópie podacích lístkov sa zhodujú s ich originálmi založenými v spise v prílohovej obálke na čl.7a).

Z listov zo dňa 1.7.2014 a 22.8.2014 označených ako Vyjadrenie k listu zo dňa 24.6.2014 a Vyjadrenie k listu zo dňa 29.7.2014 súd zistil, že ich adresoval odporca navrhovateľovi, v ktorých okrem iného odporca uviedol, že s odkazom na znenie bodu 6 všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy (ďalej len „ VPPÚ“) je dlžník okrem iného v prípade porušenia svojich zmluvných povinností uhradiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 312 €, ktorá je určená na úhradu všetkých nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vykonaním úkonov smerujúcich k zabezpečeniu dlhu dlžníka, a ďalej s odkazom na bod 4 VPPÚ, v zmysle ktorého sa dlžník zaviazal uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku v prípade porušenia podmienok zmluvy čiastku 1,99 € ako paušálnu úhradu nákladov a administratívy s tým spojenou do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu, čím sa zmluva o úvere navýšila o sumu 9,95 €, ktorá je spojená so zaslaním celkovo 5 upomienok. Po splatnosti dlhu mal navrhovateľ uhradiť dňa 18.8.2009 sumu 1.000 € s tým, že spoločnosť odporcu podala dňa 29.6.2009 návrh na začatie rozhodcovského konania a následne dňa 30.1.2014 podala návrh na vykonanie exekúcie. Po podaní návrhu na exekúciu dňa 10.6.2011 navrhovateľ uhradil sumu 960 €. Vychádzajúc z týchto skutočností odporca oznámil navrhovateľovi, že jeho dlh ku dňu spísania tohto listu je vo výške 2.956,17 €, keď táto suma pozostáva z neuhradených úrokov z omeškania, nákladov súdneho konania a nákladov exekučného konania. Odporca trval na tom, že navrhovateľ bol oboznámený so zmluvou o úvere vrátane VPPÚ, ktoré sú jej súčasťou a taktiež mu oznámili, že pokuta vo výške 321,95 € nekorešponduje so žiadnou sumou v zmluve o úvere. Zo zmluvy o úvere zo dňa 19.12.2008, ktorú odporca vlastnoručne podpísal má vyplývať, že s predmetnou zmluvou vyjadril svoj súhlas v plnom rozsahu, že sa oboznámil a vyjadril svoj súhlas s obsahom tejto zmluvy, a tiež VPPÚ, ktoré sú na jej zadnej strane a sú jej neoddeliteľnou súčasťou. Odporca vyjadril presvedčenie, že jeho nárok na zaplatenie nákladov za upomienky ako aj zmluvnej pokuty je v súlade s platnými právnymi predpismi a je v nimi uplatnenej výške oprávnený.

Z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave I OO PZ Bratislava-Staré mesto -východ zo dňa 25.7.2014 ČVS: ORP-1077/SMV-B1-2014 súd zistil, že týmto uznesením vec z podozrenia z prečinu podvodu podľa § 221 ods.1 Tr.zák. na základe písomného trestného oznámenia oznamovateľa P. S., nar. XX.X.XXXX na zamestnancov spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o. z dôvodu, že v nezistenom čase najneskôr však 31.3.2009 mali upraviť zmenu k zmluve č.6780136, ktorá bola dňa 19.12.2008 podpísaná oznamovateľom a zástupcom spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o., pričom na ňu napísali slovom sumu

59.059,31 Sk, čím mal byť oznamovateľ uvedený do omylu odmietli, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods.2 Tr.poriadku.

Zo zmluvy o úvere č.6780136 zo dňa 19.12.2008 súd zistil, že bola uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom, keď navrhovateľ ako dlžník je tu identifikovaný uvedením jeho mena, priezviska, bydliska, rodného čísla, číslo občianskeho preukazu a následne aj je tu uvedené obchodné meno, ktoré je zhodné s jeho menom a priezviskom ako fyzickej osoby, a tiež miesto podnikania, ktoré je zhodné s jeho bydliskom a uvedenie IČO. V zmysle tejto zmluvy sa odporca ako veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver v sume 40.000 Sk (1327,76 €) a dlžník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi túto sumu, zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 9.360 Sk (310,70 €), (poznámka súdu : súd identifikoval sumu v slovenských korunách len prepočtom zo sumy uvedenej v eurách, nakoľko suma v slovenských korunách bola nečitateľná), t.j. celkovo sa zaviazal zaplatiť čiastku 49.360 Sk (1.638, 45 €), ktorá mala byť zaplatená v 2 mesačných splátkach po 24.680 Sk (819,23 €) počnúc dňom 26.1.2009. Dlžník prehlásil, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania.V spodnej časti zmluvy sa nachádza úradné overenie podpisu navrhovateľa vrátane uvedenia jeho rodného čísla a čísla občianskeho preukazu). V tejto zmluve zároveň dlžník vyhlásil, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom tejto zmluvy o úvere ako aj s obsahom plnomocenstiev v nej uvedených a súhlasí so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú na zadnej strane tejto zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne potvrdil prevzatie zmluvy vrátane všeobecných podmienok (na zadnej strane tejto zmluvy) a vyhlásil, že je plne spôsobilý na všetky právne úkony a uvedené osobné údaje zodpovedajú skutočnosti (poznámka súdu: na zadnej časti tejto zmluvy sa nenachádzajú žiadne všeobecné podmienky).

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu I7C 213/2013 súd zistil, že v tejto veci bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 9.9.2014, sp.zn. 17C 213/2013-66, ktorým súd zamietol návrh navrhovateľa CD Consulting s.r.o., IČO: 26 429 705 podaného proti odporcovi P. S., trvale bytom S. Č.. XX, štátnemu občanovi SR, ktorým sa domáhal aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie istiny vo výške 0,41 € s príslušenstvom a to zmenkovými úrokmi vo výške 0,25 % denne zo sumy 1960,41 € od 31.3.2009 do 17.8.2009 v sume 686,14 €, zo sumy 960,41 € od 18.8.2009 do 9.6.2011 v sume 1.587,06 € a zo sumy 0,41 € od 10.6.2011 do zaplatenia, a tiež požadoval 6% ročný úrok zo zmenkovej sumy za obdobie od 15.6.2009 do 17.8.2009 zo sumy 1.960,41 € vo výške 20,68 € a zo sumy 960,41 € od 18.8.2009 do 9.6.2011 v sume 104,64 €, zo sumy 0,41 € od 10.6.2011 do zaplatenia a ďalším nárokom bola zmenková odmena 1/3-ina percenta zmenkovej sumy, teda 6,53 € a náhrada trov konania. Tento návrh navrhovateľ odôvodňoval tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil odporca dňa 19.12.2008 na zmenkovú sumu 1960 €. Toto rozhodnutie doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko navrhovateľ podal proti tomuto rozsudku odvolanie, doručené tunajšiemu súdu dňa 31.10.2014.

Z pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu 21Er/238/2010 súd okrem iného zistil, že na základe žiadosti tunajšieho súdu Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. predložil fotokópie požadovanej zmluvy o úvere, keď toto exekučné konanie sa týka ako oprávneného spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o., IČO: 35 807 598 a ako povinný je tu uvedený P. S., pričom súd konštatuje, že ani na tejto fotokópii zmluvy o úvere sa na druhej strane nenachádzajú žiadne všeobecné obchodné podmienky (čl.11) spisu. Na opakovanú výzvu súdu aby k predmetnému rozhodcovskému rozsudku predložili VOP účinné ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o úvere boli zo strany fy POHOTOVOSŤ s.r.o. doručené všeobecné podmienky poskytnutia úveru týkajúce sa úveru č. 6780136. Z ich obsahu (založené v exekučnom spise na čl. 72) súd zistil, že v bode 4 posledná veta je uvedené, že dlžník sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku v prípade porušenia podmienok tejto zmluvy čiastku 60 Sk (1,99 €) ako paušálnu úhradu nákladov administratívy s tým spojenou do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu. V bode 6 je okrem iného uvedené, že dlžník je povinný v prípade porušenia svojich zmluvných povinností uhradiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 9.400 Sk (312,02 €), ktorá je určená na úhradu všetkých nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vykonaním úkonov smerujúcich k zabezpečeniu dluhu dlžníka.

Z pripojeného vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ,ÚJKP PZ č.ČVS: ORP-664/OEK-ZV-2009 súd okrem iného zistil, že sa tu nachádza predmetná zmluva o úvere č.6780136 zo dňa 19.12.2008 uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom s tým, že na samostatnom liste sa nachádzajú všeobecné podmienky poskytnutia úveru (v spise na čl. 4 a 5). V tejto veci bolo rozhodnuté uznesením OR PZ Zvolen, ÚJKP PZ zo dňa 19.8.2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 1.9.2009, ČVS: ORP-664/OEK-ZV-2009, ktorým bolo odmietnuté oznámenie spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o., IČO: 35 807 598 týkajúce sa podozrenie zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods.1 Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť P. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom S. Č..XX tým, že ako dlžník dňa 19.12.2008 v meste Detva uzatvoril so spoločnosťou POHOTOVOSŤ s.r.o. prostredníctvom jej mandátára S. W. zmluvu o úvere č.6780136, v zmysle ktorej mu boli vyplatené úverové prostriedky vo výške 40.000

Sk, ktoré sa zaviazal vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 9.360 Sk v 2-mesačných splátkach po 24.680 Sk počnúc dňom 26.1.2009, avšak ku dňu 31.5.2009 z poskytnutého úveru neuhradil žiadnu splátku, čím mal spôsobiť spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o. škodu vo výške 49.360 Sk, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods.2 Tr.poriadku.

Z výsluchu navrhovateľa na pojednávaní súd zistil, že k veci uviedol, že v predmetnom vzťahu s fy POHOTOVOSTĚ nevystupoval ako podnikateľ, je síce pravdou, že v čase, keď sa tá zmluva uzavierala tak bol živnostníkom, ale tá pani, ktorá to s ním uzatvárala tak sa ho pýtala, či je živnostník a či má zabezpečený nejaký príjem a na preukázanie toho mal predložiť nejaké zmluvy, ktoré aj doložil, resp. faktúry, z ktorých malo vyplývať, že mu majú byť vyplatené nejaké sumy za prácu, ktorú urobil ale dodnes mu to nebolo vyplatené, čím on za 2 roky prišiel asi o 15.000 €. Zrejme na základe toho ona potom tie jeho údaje týkajúce sa živnosti uviedla do zmluvy čo si on ale všimol v podstate až dodatočne keď to začal riešiť.

Na otázku súdu, či si teda peniaze z predmetného úveru nebral na účely podnikania uviedol, že určite nie, bolo to pred Vianocami, prišiel za ním človek, ktorý mu dlhoval tie peniaze s tým, že mu povedal, že mu to zaplatí ale to sa nestalo. On teda pred Vianocami nemal peňažné prostriedky na osobnú potrebu, a preto uzavrel túto zmluvu o pôžičke. Nevravil o tom ani žene, ani deťom a z tohto dôvodu to teda uzatvoril. Podľa jeho názoru sa jedná o čistý spotrebiteľský úver. Na otázku súdu, či peňažné prostriedky, ktoré získal z tohto úveru zahrnul do svojho účtovníctva uviedol, že do účtovníctva to neďával. Spoločnosť POHOTOVOSTĚ potom naňho podala trestné oznámenie za podvod. On prostredníctvom sestry, ktorá mu na to požičala im vyplatil sumu 1000 € a ďalšie obdobie len tak živoril a po nejakom čase asi 2 rokoch povedal už dcére o čo ide, že má takéto finančné problémy a dcéra povedala, že to budú riešiť s tým, že ona si zobrala pôžičku a vyplatili fy POHOTOVOSTĚ ešte ďalších 960 €. Následne mu oznámili, že to postúpili fy CD Consulting na ďalšie konanie a on potom na nich podal trestné oznámenie, teda na fy Pohotovosť s tým, že teraz je tam tá zmenka. Keď on ju podpisoval tak bol v tom, že to je len nejaká „habaďúra“, že to nemôže byť platné keď tam nie sú vpísané sumy, ale ony si to v inom konaní od neho vymáhajú, konkrétne 0,41 eurocentov a úrok z omeškania. Podľa jeho názoru sa fy POHOTOVOSTĚ správa ako úžerník, pretože na jednej strane mu tvrdia, že to postúpili na 3. osobu a má ich kontaktovať a na druhej strane mu v liste odpísali, že sú mu nie povinní vrátiť sumu, ktorú si uplatňuje v súdnom konaní, pretože on im ešte dlhuje 2.900 €, takže podľa neho je nonsens, že to vymáha aj fy POHOTOVOSTĚ aj fy CD Consulting, teda že má byť dlžný obom. On zmluvu podpísal v tom zmysle, že sa im zaviazal vrátiť čiastku 1.638,46 €, ale ony stále žiadajú ďalšie nároky, ktoré sú podľa neho len fiktívne, je to ich snaha sa obohatiť. Čítal, že tieto firmy podali okolo 40.000 podaní na súdy, a ak sa teda domáhajú zaplataenia tej zmluvnej pokuty, tak sa takýmto spôsobom obohatili o milióny a spáchali na ľuďoch podvod. Trval na tom, že zmluvná pokuta mala byť uvedená priamo v zmluve a pokiaľ ony odkazujú na tie zmluvné podmienky, tak on nič také nepodpisoval. Na záver uviedol, že je rozhodnutý podať podnet na Generálnu prokuratúru ohľadne oprávnenosti takéhoto konania odporcu, keďže podľa jeho názoru sa jedná o protizákonné konanie, keďže vyžadovať možno len to, čo je v zmluve dohodnuté, čo v tomto prípade ohľadne zmluvnej pokuty nebolo a teda podľa jeho názoru by takejto spoločnosti mala byť odobratá licencia.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28.2.2010 (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.3 a 4 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods.2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods.1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods.3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.4 písm.k) OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods.5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods.1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods.2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544 ods.1 OZ v platnom znení, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods.2 OZ v platnom znení zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 39 OZ v platnom znení neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 OZ v platnom znení, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 451 ods.1 a 2 OZ v platnom znení kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 veta prvá OZ v platnom znení predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Podľa § 458 ods.1 OZ v platnom znení musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že návrh navrhovateľa je čiastočne dôvodný.

V prvom rade súd skúmal povahu právneho vzťahu, ktorý medzi účastníkmi konania vznikol na základe zmluvy o úvere uzatvorenej dňa 19.12.2008. Súd zameral svoje skúmanie predmetného zmluvného vzťahu na zistenie, či možno dospieť k záveru, že v predmetnej veci bol, resp. existuje možnosť, že bol medzi účastníkmi uzatvorený spotrebiteľský zmluvný vzťah a zaoberal sa aj otázkou, či možno dospieť k záveru, že medzi účastníkmi vznikol nespotebiteľský zmluvný vzťah. Odporca v predmetnom právnom vzťahu pri plnení a uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, čo mal súd preukázané s ohľadom na predmet činnosti odporcu na výpise z obchodného registra, ako aj vzhľadom k tomu, že súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že odporca v obdobných prípadoch rovnakého druhu a neurčitého počtu vystupuje opätovne. Odporca svojim konaním a postavením v predmetnom zmluvnom vzťahu bez akýchkoľvek pochybností naplnil legálnu definíciu dodávateľa tak, ako je uvedená v § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka.

Vo všeobecnosti každá zmluva obsahuje ako svoju podstatnú náležitosť vymedzenie predmetu zmluvy a označenie zmluvných strán. Súd vykonal dokazovanie zmluvou o úvere zo dňa 19.12.2008, pričom z jej obsahu zistil, že zmluvná strana „dlžník“ je označená údajmi ako meno: P., priezvisko: S., trvale bytom: č.XX, mesto: S., PSČ: XXX XX, rodné číslo: 520427/228, č. OP: SH 780084, obchodné meno: P. S., IČO: 41854705, miesto podnikania: S. XX, mesto S., zapísaný v Živnostenskom registri OÚ Zvolen, č. živnostenského registra: 671-9339, PSČ: 961 08. Z uvedeného je zrejmé, že dlžník je v zmluve označený jednak údajmi ako obchodné meno, IČO, miesto podnikania, č. živnostenského registra, názov obvodného úradu v živnostenskom registri, ktorého je dlžník zapísaný. S poukazom na ustanovenie verejného práva, konkrétne ustanovenia § 47 ods.2 Živnostenského zákona ide o údaje, ktoré je možné zistiť z osvedčenia o živnostenskom oprávnení, resp. verejnej časti živnostenského registra. Avšak pokiaľ ide o údaje ako číslo občianskeho preukazu a rodné číslo, tieto nie je možné zistiť z verejnej časti živnostenského registra a ani z osvedčenia o živnostenskom oprávnení. Tieto údaje je možné zistiť len z občianskeho preukazu, prípadne iných verejných listín, ktoré však svojho držiteľa neidentifikujú ako podnikateľa, ale ako fyzickú osobu občana Slovenskej republiky. Zo znenia predmetnej zmluvy je zrejmé, že verejná listina (napr. občiansky preukaz) nebola pri uzatváraní zmluvy využitá len na identifikáciu dotknutej fyzickej osoby, či napríklad ide o tú istú osobu, ktorá predložila

živnostenské oprávnenie, keďže na tento účel by postačovalo úradné overenie podpisu, ktoré je na predmetnej zmluve prítomné, ale tieto údaje boli do obsahu zmluvy priamo zahrnuté. Zo znenia zmluvy je teda zrejmé, že označenie jednej zo zmluvných strán-dlžníka je v zmluve duplicitné jednak údajmi, ktorého identifikujú ako podnikateľa vykonávajúceho podnikateľskú činnosť, na základe živnostenského oprávnenia, a jednak údajmi, ktoré ho neidentifikujú ako podnikateľa pri vykonávaní podnikateľskej činnosti, ale ako fyzickú osobu. V zmysle § 8 Obchodného zákonníka vykonáva podnikateľ právne úkony pri podnikateľskej činnosti pod obchodným menom. V predmetnej veci je však dlžník okrem už hore uvedených údajov označený nielen obchodným menom, ale aj menom a priezviskom, tieto údaje sú však vlastné iba fyzickým osobám, čo je zrejmé z príslušnej úpravy zákona o mene a priezvisku. Na základe uvedeného možno podľa názoru súdu dospieť k záveru, že znenie predmetnej zmluvy o úvere uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom v časti označenia zmluvných strán, konkrétne dlžníka, je duplicitné a nejednoznačné a ani výkladom zmluvy nie je možné určiť, ktoré označenie dlžníka by malo mať prednosť, nakoľko nejde o vzťah individuálne dojednaného zmluvného ustanovenia oproti ustanoveniu obsiahnutého vo všeobecných obchodných podmienkach. Zo samotného znenia zmluvy teda nie je možné jednoznačne určiť, kto bol účastníkom právneho úkonu, či dlžník fyzická osoba alebo živnostník. Výlučne zo znenia predmetnej zmluvy o úvere nie je možné vzhľadom na duplicitné označenie dlžníka jednoznačne určiť, či povinný zmluvu uzavrel ako podnikateľ pod svojim obchodným menom a IČO, alebo ako fyzická osoba pod svojim menom, priezviskom a rodným číslom a teda nie je možné ani určiť, či dlžníkovi vznikla povinnosť zo záväzkovo právneho vzťahu ako podnikateľovi alebo ako fyzickej osobe. Zo znenia zmluvy a jej grafickej úpravy je zrejmé, že predmetná zmluva o úvere je uzatvorená na vopred predtlačenom formulári, ktorý používa odporca ako veriteľ pri svojej podnikateľskej činnosti opakovane, návrh zmluvy bol teda vytvorený veriteľom a dlžník k nemu len pristúpil „Platí teda všeobecne platný princíp, podľa ktorého ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, javí sa byť spravodlivým vykladať v ich neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil. Zmyslom tohto princípu je neumožniť strane naformulovať v zmluve ustanovenie pripúšťajúce viacerý výklad a následne v zlej viere využiť mnohoznačnosť tohto ustanovenia na úkor záujmov druhej zmluvnej strany“ (nález Ústavného súdu SR, sp.zn. I. ÚS 243/07)“. Text zmluvy je preto prvotným priblížením sa k významu zmluvy, ktorí si chceli jej účastníci svojim konaním stanoviť. Doslovný výklad textu zmluvy môže, ale nemusí byť v súlade s vôľou konajúcich strán. Ak vôľa zmluvných strán smeruje k inému významu, a ak sa podarí vôľu účastníkov procesom hodnotenia skutkových a právnych otázok ozrejmiť, má zhodná vôľa účastníkov zmluvy prednosť pred doslovným významom textu nimi formulovanej zmluvy. Vôľa je vnútorným stavom konajúcej osoby, ktorý nie je bezprostredne prístupný interpretovi právneho úkonu a nie je interpretom tohto právneho úkonu poznateľný. Na vôľu preto treba hľadiť (usudzovať) z vonkajších okolností, spojených s podpisom a realizáciou zmluvného vzťahu, hlavne na okolnosti spojené s podpisom zmluvy a následne na konanie účastníkov po podpise zmluvy“ (nález Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 243/07)“. Súd teda pri výklade zmluvy prihliadol na okolnosti, ktoré sprevádzali uzatvorenie zmluvy, keď zmluva bola uzatvorená na pripravenom predtlačenom formulári, ktorý odporca v rámci svojej podnikateľskej činnosti používa opakovane. Zmluvu za veriteľa uzavrel mandatár, pričom adhézna forma zmluvy (vopred predtlačенý formulár) nenasvedčuje tomu, že by uzatvorenie zmluvy sprevádzali rokovania, či vyjednávania o obsahu zmluvy, pričom najmä takéto okolnosti sú typickým konaním dvoch podnikateľov pri uzatváraní vzájomných zmlúv a práve v tomto prostredí sa viac ako pri konaní iných subjektov súkromnoprávných vzťahov prejavuje pôsobením individuálnej autonómie subjektov súkromnoprávných vzťahov a ich zmluvnej slobody. Z hľadiska obsahu je zmluva značne jednostranná, s množstvom sankcií v neprospech dlžníka. Z obsahu zmluvy a jej formálnej úpravy je zrejmé, že ide o zmluvu formulárovú, ktorej obsah dlžník nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť. V zmluve sa nachádza vopred pripravené dojednanie, v rámci ktorého „Dlžník prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon zamestnania ? povolania ? podnikania, ? iný účel ?“, pričom v predmetnej zmluve je označené krížikom „podnikania“. Súd však zastáva názor, že ak by len v dôsledku tohto zmluvného ustanovenia by sa nemalo jednať o spotrebiteľskú zmluvu, súd by to považoval za príliš formalistický výklad. Súd má zato, že fakt, že fyzická osoba je podnikateľom, nemôže takúto fyzickú osobu diskvalifikovať ako spotrebiteľa t.j. vylúčiť, že by takáto osoba mohla požívať status spotrebiteľa. Z vykonaného dokazovania mal naopak súd preukázané, konkrétne z výsluchu samotného navrhovateľa, že tento pri uzatváraní a plnení predmetnej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, resp. inej podnikateľskej činnosti, keď navrhovateľ jednoznačne na otázky súdu pri svojom výsluchu uviedol, že finančné prostriedky z predmetného úveru si nebral na účely podnikania a peňažné prostriedky získané z tohto úveru neboli ním zahrnuté ani do jeho účtovníctva. Súd teda trvá na tom, že vyhlásenie o účele poskytnutia finančných prostriedkov v predmetnej zmluve nepreukazuje konanie v rámci predmetu podnikateľskej činnosti pri uzatváraní zmluvy, resp. pri jej plnení a ani

nepreukazuje, že poskytnuté peňažné prostriedky boli dlžníkom skutočne použité na účel, ktorý dlžník pri uzatváraní zmluvy vyhlásil. S poukazom na vyššie uvedené odôvodnenie, ako aj s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp.zn. I ÚS 243/07, resp. § 54 ods.2 Občianskeho zákonníka súd dospel k názoru, že zmluvu je potrebné vykladať v prospech strany, ktorá návrh zmluvy nepripravila, teda dlžníka, z čoho logicky potom nemožno vyvodiť za daného právneho a skutkového stavu iný záver ako ten, že predmetná zmluva má spotrebiteľský charakter.

Predmetom konania bol nárok navrhovateľa, ktorý si uplatnil vo výške 321,95 € s tým, že táto suma podľa jeho názoru mala predstavovať zmluvnú pokutu, ktorá mu mala byť doúčtovaná zo strany odporcu neoprávnene, keďže pri podpise zmluvy nebola dohodnutá, pretože sa nenachádzala v texte samotnej zmluvy a bola uvedená len vo všeobecných podmienkach. Súd pritom zo všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sa nachádzali v pripojených spisoch zistil, že v bode 6 je okrem iného uvedené, že dlžník je povinný v prípade porušenia svojich zmluvných povinností uhradiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 9.400 Sk (312,02 €), ktorá má byť určená na úhradu všetkých nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vykonávaním úkonov smerujúcich k zabezpečeniu dlhu dlžníka a zároveň v bode 4 okrem iného je uvedené, že sa dlžník zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku v prípade porušenia podmienok tejto zmluvy čiastku 60 Sk (1,99 €) ako paušálnu úhradu nákladov administratívy s tým spojené do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že navrhovateľ uhradil odporcovi v súvislosti s predmetnou úverovou zmluvou čiastku 1960 €, čo po odpočítaní sumy 1638 € predstavuje 322 €, keď čiastka 1638 € je suma, ktorú sa dlžník zaviazal zaplatiť odporcovi v zmysle príslušnej úverovej zmluvy ako istinu 1327,76 € a príslušný poplatok 310,70 €, čím mal súd následne preukázať, že navrhovateľ sumu 322 € z titulu zmluvnej pokuty, resp. úhrady za upomienku uhradil v prospech odporcu.

Súd ako prejudiciálnu otázku skúmal zmluvné dojednanie ohľadne zmluvnej pokuty, pričom dospel k záveru, že táto zmluvná podmienka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech navrhovateľa ako spotrebiteľa a zároveň táto podmienka nebola individuálne dojednaná, čo vyplýva z charakteru zmluvného vzťahu s tým, že odporca v konaní nepreukázal opak, t.j. že predmetná zmluvná podmienka bola dojednaná individuálne. Nerovnováhu v zmluvných vzťahoch a v tej súvislosti aj neprijateľnosť takejto podmienky súd videl aj v tom, že navrhovateľ ako spotrebiteľ bol v postavení, že buď bez výhrad prijme zmluvné podmienky, ktoré navrhol odporca alebo tento neuzavrie zmluvu. Neprijateľnosť predmetnej zmluvnej podmienky súd vyvodzuje aj s ohľadom na jej neurčitosť, keď nie je zrejmé za aké konkrétne porušenie, ktorej zmluvnej povinnosti dlžníka by mal veriteľovi vzniknúť nárok na úhradu takejto zmluvnej pokuty, resp. či sa jedná o porušenie akejkoľvek zmluvnej povinnosti a či táto môže byť vyžadovaná aj opakovane, napríklad pri omeškaní s každou splátkou úveru bez ohľadu na počet dní omeškania, resp. bez ohľadu na výšku sumy, s ktorou sa dlžník dostal do omeškania a v neposlednom rade jej neprijateľnosť videl súd v tom, že sa jedná o neprimerane vysokú sankciu aj v súvislosti s tým, že porušenie povinnosti dlžníka splatiť dlh včas a riadne už v rámci zmluvných dojednaní bolo sankcionované úrokom z omeškania vo výške 0,25% z dlžnej sumy za každý deň omeškania t.j. 91,25% ročne.

Zároveň súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu ČR z 11.11.2013 sp.zn. I ÚS 3512/11, podľa ktorého „ v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. VOP, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktoré spotrebiteľ pripája svoj podpis“. Obdobne súd zastáva názor, že zmluvná pokuta nemôže byť súčasťou všeobecných podmienok poskytnutia úveru aj keď dlžník, teda navrhovateľ prehlásil v predmetnej úverovej zmluve, že s týmito súhlasí a potvrdzuje ich prevzatie, pričom tieto sa mali nachádzať na druhej strane samotnej zmluvy o úvere, avšak súd konštatuje, že v žiadnej fotokópii, ktorá bola súdu predložená nielen v rámci tohto súdneho konania ale aj v rámci iných konaní, s čím sa súd oboznámil na základe pripojených spisov, tieto fotokópie neobsahovali na zadnej strane zmluvy o úvere predmetné všeobecné obchodné podmienky.

Vzhľadom k vyššie uvedenému súd dospel k záveru, že zmluvné dojednanie týkajúce sa zmluvnej pokuty je absolútne neplatným zmluvným dojednaním s tým, že pokiaľ navrhovateľ na základe takehoto zmluvného dojednania v prospech odporcu plnil, jedná sa na strane odporcu o bezdôvodné obohatenie, keďže došlo k plneniu z neplatného právneho úkonu a súd preto návrhu navrhovateľa v časti o zaplatenie sumy 312 € vyhovel.

Súd zamietol návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie 9,95 €, keďže v tejto časti nepovažoval návrh navrhovateľa za dôvodný, keď zmluvné dojednanie ohľadne povinnosti dlžníka zaplatiť čiastku 60 Sk, resp. 1,99 € ako poplatok za upomienku v prípade porušenia povinnosti dlžníka uhrádzať jednotlivé

splátky riadne a včas nepovažoval za neplatnú a v dôsledku toho nemal súd za preukázané, že by na strane odporcu v tejto súvislosti vzniklo bezdôvodné obohatenie.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 142 ods.2 O.s.p. podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo, v spojení s ustanovením § 151 ods.1 veta prvá O.s.p. podľa ktorého o povinnosti nahraďiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Pri posudzovaní vzniku nároku na náhradu trov konania u jednotlivých účastníkov súd vychádzal zo zásady pomeru úspechu, resp. neúspechu účastníkov v konaní, pričom dospel k záveru, že pomer úspechu svedčí navrhovateľovi, ktorý by v zásade mal právo na náhradu trov konania, avšak tento žiadal priznať len náhradu z titulu súdnych poplatkov, ale nakoľko bol navrhovateľ od platenia súdneho poplatku oslobodený, žiadne trovy konania mu nevznikli a teda súd mu ani právo na náhradu trov konania nepriznal, resp. o jeho práve na náhradu trov konania súd nerozhodoval.

Podľa § 2 ods.2 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov platí, že ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Podľa § 4 ods.2 písm.z a) zákona o súdnych poplatkoch je od poplatku oslobodený spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.

Nakoľko navrhovateľ bol zo zákona v tomto konaní od platenia súdneho poplatku oslobodený, súd na jeho úhradu v pomernej časti, v ktorej návrhu navrhovateľa vyhovel, zaviazal odporcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods.1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav

9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali

10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)